

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-12-43037 פלונית נ' אלמוני ואח'

בפני כבוד השופט חננאל שרעבי

מערערת פלונית
על ידי ב"כ עוה"ד וופא זועבי פאהום

נגד

משיבים 1. אלמוני
ע"י ב"כ עוה"ד איריס מנור

2. מדינת ישראל – רשות האוכלוסין וההגירה
ע"י פרקליטות מחוז חיפה - אזרחי

בעניין הקטין קטין יליד 2017

פסק דין

1
2 1. עסקינן בבקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופטת
3 מאיה לוי) בתמ"ש 20-08-4391 מיום 15.12.2020 במסגרתה נעתר בית המשפט קמא
4 לבקשת המשיב 1, והורה כי המערערת תתייצב עם הקטין לבדיקה גנטית במסגרתה תילקח
5 אף דגימה מהמערערת, לצורך בחינת שאלת אבהותו הנטענת של המשיב 1 (להלן:
6 "ההחלטה קמא"). בדיקת המערערת תהיה על חשבונה, בעוד שבעלות בדיקת משיב 1
7 והקטין יישא משיב 1.

8
9 רקע וההחלטה קמא

10 2. המערערת (אמו של הקטין) והמשיב 1 (להלן: "המשיב"; ביחד: "הצדדים") הכירו בשנת
11 2013 וניהלו מערכת יחסים זוגית.
12 3. זמן קצר לאחר שהכירו, הצטרפה המערערת למשיב בקנדה, שם שכרו יחד דירת מגורים.
13 4. בשנת 2017, עת הייתה המערערת בהריון עם הקטין, טסה חזרה ארצה על מנת לקבל את
14 כל הטיפולים הנדרשים במהלך ההריון.
15 5. לקראת לידת הקטין הגיע המשיב ארצה ונכח בלידת הקטין. לאחר לידתו, נרשם הקטין
16 כבנה של המערערת – אולם המשיב חשש לרשום את הקטין כבנו מאחר שסבר כי הדבר
17 מנוגד לחוקי מדינת ישראל, עקב נישואיו לאישה אחרת, בקנדה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-12-43037 פלונית נ' אלמוני ואח'

6. המשיב טס חזרה לקנדה וזמן מה לאחר מכן הצטרפו אליו המערערת והקטין. יחסי הצדדים ידעו עליות ומורדות עד שבשנת 2020 המערערת עזבה את ביתם ואת מדינת קנדה ושבחה עם הקטין לישראל.
7. כחודשיים לאחר עזיבת המערערת והקטין, הגיש המשיב את התובענה קמא ביום 3.8.20, לעריכת בדיקה גנטית שתוכיח את אבהותו ולמתן פסק דין הצהרתי כי המשיב הוא אבי הקטין.
8. יצוין כי בכתב הגנתה (הוגש לתיק קמא ביום 15.9.20) ובכתבי הטענות מטעמה בתיק קמא, המערערת לא הכחישה כי הקטין הוא אכן בנו של המבקש, הודתה באבהותו וסברה כי אין צורך בביצוע בדיקה גנטית כלשהי, לרבות אף לא שלה עצמה.
9. ביום 23.9.20 הוגשה תגובתה של משיבה 2, היא מדינת ישראל – רשות האוכלוסין וההגירה (להלן: "המדינה" או "המשיבה"). במסגרת תגובתה טענה המדינה כדלקמן:
- א. אפילו שני הצדדים (האם והאב) מסכימים ומצהירים על אבהות לקטין, אין די בכך ויש צורך בהוכחת אבהות.
- ב. בתי המשפט פסקו כי בדיקת הרקמות היא ראיה חותכת ונחרצת לקביעת אבהות.
- ג. במקרה דנן, מאחר שאין חשש לממזרות ומאחר שאין בקביעת האבהות כדי להשליך על מעמד הקטין בישראל – המדינה תומכת בבקשת המשיב לביצוע הבדיקה הגנטית.
- ד. לצורך העלאת אחוזי ההוכחה ולצורך זיהוי הקטין יש לבצע את הבדיקה בעזרת דגימות שיילקחו מכל הצדדים – האם, האב הנטען והקטין.
10. ביום 24.9.20 ובעקבות קבלת עמדת המדינה לעיל, ניתנה הודעת מזכירות בתיק קמא, לפיה הצדדים התבקשו למסור עמדתם באשר לביצוע בדיקה גנטית.
11. ביום 8.10.20 הודיע המשיב כי הוא מסכים לביצוע הבדיקה הגנטית ומבקש להורות כי הצדדים יישאו בעלות הבדיקות בחלקים שווים.
12. ביום 26.10.20 חתמה השופטת קמא על "צו לבדיקת רקמות עפ"י נוהל חו"ל".
13. באותו יום הוגשה הודעת המערערת בתיק קמא, במסגרתה חזרה על הסכמתה כי הקטין יירשם על שם אביו המשיב, והתנגדה לבדיקתה שלה. כן ציינה כי מתעקשת שביצוע הבדיקה של הקטין והמשיב תבצע במדינת ישראל והמשיב יישא במלוא הוצאות הבדיקה באופן בלעדי.
- למחרת ניתנה החלטת השופטת קמא על גבי הודעת המערערת, "ההודעה היתה לעיוני".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-12-43037 פלוגית נ' אלמוני ואח'

14. ביום 8.11.20 הודיע המשיב כי קבע תור לביצוע הבדיקה בבית החולים שיבא, עבור
המערערת והקטין, ליום 6.12.20. בו ביום ניתנה החלטת בית המשפט קמא, לפיה הצדדים
יעדכו את בית המשפט לאחר ביצוע הבדיקה.
15. ביום 19.11.20 הוגשה הודעת המערערת, במסגרתה טענה כי הודעתה מיום 26.10.20 לא
קיבלה כל התייחסות מבית משפט קמא מעבר לאמירה כי ראה אותה, וכי היא לא מסוגלת
כלכלית לשאת בעלות ביצוע הבדיקה הגנטית – וכי יש מקום להורות כי המשיב יישא
בעלות זו.
16. בהחלטתה מיום 22.11.20 הורתה השופטת קמא כדלקמן: **"לצורך קידום ההליך יודיע
המבקש (המשיב כאן, ח"ש) תוך 10 ימים האם יהא מוכן לשאת במלוא עלות הבדיקה
הגנטית"**.
17. ביום 1.12.20 הגיב המשיב והבהיר כי הוא מוכן לממן עלות ביצוע הבדיקות שלו ושל הקטין
בלב, וכי על האם לשאת בעלות ביצוע הבדיקה שלה.
18. בהחלטתה מיום 2.12.20 קבעה השופטת קמא כי לאור הסכמת המשיב לממן את בדיקת
הקטין, היא מורה למערערת להתייצב יחד עם הקטין בבית חולים שיבא, בתור שנקבע ביום
6.12.20 לביצוע הבדיקה.
19. ביום 4.12.20 הגישה המערערת "הודעה נוספת ובקשה להבהרה ו/או הארכת מועד"
במסגרתה הבהירה כי מאחר שהיא רשומה במשרד הפנים כאם הקטין – היא לא מתכוונת
לעבור כל בדיקה גנטית. כן ציינה כי מעולם לא נשאלה על עמדתה לביצוע בדיקה גנטית
עבור עצמה, ולו הייתה נשאלת אזי תשובתה הייתה שלילית. כמו כן ביקשה שבית המשפט
קמא ישית את תשלום הוצאות הנסיעה של האם והקטין לבית החולים בסך של כ- 1000
ש"ח על המשיב, שיפקידם עובר ליום הנסיעה וכן יצרף אישור על תשלום עבור הבדיקה עצמה.
20. יצוין כי בית המשפט קמא לא נתן כל החלטה על ההודעה לעיל מיום 4.12.20.
21. ביום 7.12.20 הגיש המשיב "הודעה בהולה ובקשה למתן סנקציה" במסגרתה פירט כי
המערערת והקטין החמיצו את מועד הבדיקה (היה קבוע ליום 6.12.20) וביקש להשית
סנקציה כספית על המערערת בגין התנהלותה החד צדדית לדבריו.
22. השופטת קמא נתנה החלטתה על גבי הודעת המשיב ביום 9.12.20 וביקשה את תגובת
המערערת להודעה.
23. בו ביום הגיבה המערערת וציינה, כי בית משפט קמא לא נתן דעתו לאמור בהודעתה מיום
4.12.20 וכי באמור בהודעתה מיום 4.12.20 יש ליתר לדעתה את הצורך בתגובה נוספת
מטעמה; גם על תגובתה זו מיום 9.12.20 לא נתן בית משפט קמא כל החלטה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-12-43037 פלונית נ' אלמוני ואח'

24. ביום 13.12.20 סרקה המערערת בשנית את תגובתה מיום 9.12.20 לאחר שסברה כי חלקה נצבע בשחור. ביום 15.12.20 נתן בית המשפט קמא את החלטתו, כדלקמן:

1. "לאור עמדת ב"כ היועמ"ש, אין בדעתי לפטור את הנתבעת מביצוע הבדיקה הגנטית.

2. ובכן, ולאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה, אני מורה לצדדים לתאם מועד בדיקה חדש, אליו תתייצב אף הנתבעת.

3. האיש יישא במלוא עלות הבדיקה שלו ושל הקטין, בהסכמתו.

4. האם תישא בעלות הבדיקה שלה וכן בעלויות הגעתה למעבדה הגנטית בתל השומר.

5. לתשומת לב הנתבעת: ככל שלא תתייצב לבדיקה במועד החדש אשר יקבע כאמור, ישקל חיוב בהוצאות.

6. המזכירות תודיע לכלל הגורמים".

בגין החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור דנן.

בקשה לעיכוב ביצוע

25. יום לאחר הגשת הבקשה לרשות ערעור דנן, הגישה המערערת בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה קמא. בהחלטתי מיום 21.12.20 נעתרתי לבקשה עד מתן החלטה אחרת וביקשתי את תגובות המשיבים.

26. ביום 31.12.20 הגיש המשיב את תגובתו לעיכוב ביצוע ההחלטה קמא. במסגרת תגובתו, העלה המשיב טענות רבות לגופו של הערעור, ולא רק לגוף הבקשה לעיכוב ביצוע. בפסקה זו אביא בתמצית רק את הטענות המתייחסות לבקשת עיכוב הביצוע:

המשיב התנגד לעיכוב ביצוע ההחלטה קמא. לטענתו, התארכות ההליכים מביאה לפגיעה בקטין ולנתק בינו לבין המשיב. יש לאפשר בירור האבהות בדרך המהירה ביותר והטובה למענו של הקטין. המערערת מעולם לא ביקשה או הציעה, להוכיח את אבהות המשיב באמצעות ראיות אחרות. ככל שיש בידה, מבוקש להורות למערערת להמציא את המסמכים עליהם המערערת מבססת לכאורה את הוכחת האבהות, במקום ביצוע הבדיקה הגנטית.

27. באותו יום אף הגיבה המשיבה, שלא התנגדה למתן עיכוב הביצוע המבוקש.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-12-43037 פלונית נ' אלמוני ואח'

28. ביום 31.12.20 נתתי החלטתי בבקשה לעיכוב ביצוע, כדלקמן:

2 "לאחר עיון בתגובות המשיבים לבקשת עיכוב הביצוע (המשיב 2
3 הסכים לעיכוב ביצוע כמבוקש), שוכנעתי להותיר את עכוב
4 הביצוע נשוא החלטתי מיום 21.12.20 עד להחלטה אחרת או פסק
5 דין ברמ"ש זה".

6

7 טענות המערערת בבקשת רשות הערעור

8 29. להלן תמצית טענות המערערת בבקשת רשות הערעור:

9 א. לעניין בקשת ערעור זו יש לקרוא את סעיפי חוק מידע גנטי, התשס"א-2000
10 הרלוונטיים לעניין ובכפיפה אחת עם חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, באשר לא
11 ניתן לחייב אדם בביצוע בדיקה גנטית, מהטעם שהמערערת זכאית לשמירה על
12 גופה ועל כבודה.

13 ב. למערערת לא ניתנה הזדמנות להשמיע את התנגדותה לבקשת המשיבה, ליתן
14 דגימה גנטית שלה עצמה. לטעמה של המערערת, בית משפט קמא היה צריך לקיים
15 דיון במעמד הצדדים ולהתרשם ישירות מהמערערת, ולא להסתפק בכתבי בית
16 הדין שהוגשו מטעמה ולא זכו להתייחסות מצד השופטת קמא.

17 ג. בית המשפט קמא פגע בכיסה של המערערת עת השית עליה את מימון בדיקתה;
18 המערערת מתנגדת לממן את בדיקתה ודורשת כי המשיב יישא בעלויות אלו.

19 ד. טעה בית משפט קמא עת לא נימק את החלטתו ואת הפגיעה בזכות היסוד של
20 המערערת, אלא רק נקט בביטוי "אינו פוטר", וזאת נוכח עמדת המשיבה. אף
21 היעדר ההנמקה מהווה טעם לקבלת בקשת רשות הערעור דנן.

22 ה. בית משפט קמא נקט ביחס חד צדדי למערערת, עת לא נתן החלטות על גבי
23 בקשותיה, או רק ציין "עיינתי", אף לגבי טענותיה בעניין אי הסכמתה למימון
24 הבדיקה, לעומת יחסו למשיב שבקשותיו התקבלו וניתנו בהן החלטות לטובתו.

25 ו. טעה בית המשפט קמא כאשר התעלם מהעובדה שקיימות שתי דרכים להוכחת
26 אבהות – בדיקת אבהות ובראיות. בהיעדר הסכמת המערערת לביצוע הבדיקה
27 לגביה, יכול היה בית משפט קמא לבחון דרך אחרת להוכחת אבהות המשיב, על
28 ידי בחינת ראיות והודאות המערערת והמשיב כי הוא אכן אבי הקטין, וצורפה
29 פסיקה מתאימה בנדון.

30

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-12-43037 פלונית נ' אלמוני ואח'

טענות המשיב בתשובתו לבקשת רשות הערעור

1
2 ביקשתי, וקיבלתי את תשובת המשיב לבקשת רשות הערעור דנן. להלן תמצית טענותיו: 30.

3 א. המערערת מטעה במזיד ובזדון את בית המשפט, שעה שטוענת כי ההחלטה קמא
4 ניתנה ללא שמיעת המערערת, כאשר מעיון בתיק קמא עולה כי המערערת מיוצגת
5 והגישה תגובות מטעמה בכל אחת מהבקשות בתיק קמא בטרם ניתנו עליהן
6 החלטות. כמו כן, ההחלטה קמא לא ניתנה במעמד צד אחד, כטענת המערערת אלא
7 לאחר קבלת עמדות הצדדים.

8 ב. עיון בתיק קמא מלמד כי המערערת מעולם לא ביקשה או הציעה להוכיח אבהות
9 המשיב באמצעות ראיות אחרות, וטענותיה בנדון עלו לראשונה במסגרת בקשת
10 רשות הערעור דנן. כלל טענות המערערת סבבו סביב כסף, ככל שהדבר נגע למימון
11 הבדיקה ותשלום הוצאות הנסיעה. מקור סירוב המערערת לביצוע הבדיקה
12 הגנטית הוא עניין כספי ותו לא.

13 ג. בניגוד לטענת המערערת, העולה לראשונה בבקשת רשות הערעור דנן, אין בידי מי
14 מהצדדים כל ראיה ו/או מסמך אשר יהיה בו כדי לאפשר קביעת אבהות בדרך
15 חלופית, במקום הבדיקה הגנטית. למשיב חשש כבד כי ככל שבית המשפט לערעור
16 לא יבחן קיומן של ראיות חיצוניות, במקרה בו יוחלט על החזרת הדיון לבית
17 המשפט קמא, הדבר עלול להביא לסחבת ולהארכת לוחות המזנים, שלא לטובת
18 הקטין.

19 ד. סעיף 128(א)(1) + (2) לחוק מידע גנטי, תשס"א-2000 מאפשר עריכת בדיקה גנטית
20 אף ללא הסכמת הנבדק, במקרה דנן – המערערת. טובת הקטין בבירור האבהות
21 גוברת על כל שיקול אחר, לרבות פרטיות המערערת, וביתר שאת שעה שאין בידי
22 המערערת כל ראיה או בייקטיבית באמצעותה ניתן יהיה להוכיח את אבהות
23 המשיב.

24

טענות המשיבה בתשובתה לבקשת רשות הערעור

25
26 ביקשתי, וקיבלתי את תשובת המשיבה לבקשת רשות הערעור דנן. להלן תמצית טענותיה: 31.

27 א. טענת המערערת לפיה קיימת אפשרות חלופית לקביעת אבהות, באמצעות ראיות
28 אובייקטיביות, מועלית לראשונה במסגרת ההליך דנן, ודי בכך כדי להביא לדחיית
29 טענה זו על הסף. המערערת מעולם לא טענה בבית משפט קמא שהיא מבקשת
30 להוכיח אבהות בדרך של ראיות, ומשהועלתה טענה זו בבקשת רשות הערעור –

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-12-43037 פלונית נ' אלמוני ואח'

- 1 דינה דחייה. כמון כן המערערת לא פירטה מהן הראיות החיצוניות בהן היא אוחזת
2 לכאורה, וגם בכך יש כדי לדחות את בקשתה.
- 3 ב. דרך המלך לביצוע בדיקת רקמות היא באמצעות בדיקה משולשת שתילקח
4 מהמערערת, מהמשיב ומהקטין, וזאת לצורך העלאת אחוזי ההוכחה והדיוק
5 ההכרחיים להליך מעין זה. בדיקה משולשת היא הראיה הטובה ביותר לצורך
6 הוכחת ההורות ומעלה את אחוזי הוודאות והאמינות – צורפה פסיקה מתאימה.
- 7 ג. מאחר שבדיקת רקמות היא בדיקה הסתברותית, יש חשיבות להעלאת אחוזי
8 הוודאות, ומכאן שמעורבות המערערת בבדיקה תצמצם בהכרח אפשרות לטעות
9 סטטיסטית.
- 10 ד. נטילת דגימה מהמערערת לצורך בדיקה גנטית היא חיונית על מנת להבטיח שלא
11 נפלה טעות דיגום בבדיקה. ככל שהמערערת לא תיטול חלק בבדיקה, אז במקרה
12 שתתקבל תוצאה שלילית לא ניתן יהיה לדעת אם מדובר בטעות דגימה או בתוצאה
13 שלילית אמיתית.
- 14 ה. בתי המשפט פסקו כי בדיקת הרקמות היא ראיה חותכת ונחרצת לקביעת אבהות,
15 הראיה הטובה ביותר, ראיה שבכוחה להכריע את הכף אף בניגוד למתחייב מכלל
16 הראיות האחרות.
- 17 ו. ככל שהמערערת עומדת על קביעת אבהות באמצעות ראיות אובייקטיביות,
18 המשיבה תטען כי מדובר בתובענה להכרה באבהות לצורך רישום האב הנטען
19 במרשם האוכלוסין כאבי הקטין. מרשם האוכלוסין מאגד פרטים אישיים (וגם
20 סטטיסטיים) ובין היתר שמות הורים וילדים, תאריכי לידה, מין – ומהווים ראיה
21 לכאורה לנכונותם (לפי חוק מרשם אוכלוסין, התשכ"ה-1965).
- 22 ז. לרישום במרשם האוכלוסין נפקות משפטית והדיוק בו קרדינלי. האינטרס
23 הציבורי מחייב מתן חשיבות לרישום פרטים אמתיים וודאיים בתעודות של אדם
24 פלוני. על המדינה, כרשות הממונה על מרשם האוכלוסין, להגן על הציבור ולדאוג
25 שהפרטים יהיו מדויקים ככל הניתן.
- 26 ח. למשיבה אין עמדה בשאלה האם בהוצאות הבדיקה צריך לשאת המשיב או
27 המערערת, ומשאירה שאלה זו לשיקול דעתו של בית המשפט. ככל שלמערערת יש
28 בעיה כלכלית המונעת ממנה לבצע הבדיקה, ביכולתה לפנות בבקשה מתאימה
29 ללשכת הסיוע המשפטי במשרד המשפטים.

30

31

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-12-43037 פלונית נ' אלמוני ואח'

דיון מיום 4.3.21

- 1
- 2 32. ביום 4.3.21 קיימתי דיון במעמד הצדדים (למעט המשיב, אשר מתגורר בקנדה). ב"כ
- 3 הצדדים חזרו על טענותיהם והוסיפו מספר טענות, כמפורט להלן.
- 4 33. לאחר ששמעה את דבריי במהלך הדיון, הסכימה המערערת להעמיד את בקשת רשות
- 5 הערעור על השאלה מי יממן את בדיקת האם, ובכך לחזור בה מהטענה כי המערערת
- 6 מסרבת להיבדק, וכי יש לקיים הליך הוכחות במהלכו תבקש להוכיח את אבהות המשיב
- 7 באמצעות ראיות חיצוניות.
- 8 34. ב"כ המשיב התנגדה להשית את מימון בדיקת המערערת על המשיב, וטענה כי עניין המימון
- 9 לא עלה בבית משפט קמא ולא בבקשת רשות הערעור ולמעשה זו הפעם הראשונה כך
- 10 לגרסתה, בה עולות טענות המערערת בעניין זה. לדידה, המערערת היא זו שצריכה לשאת
- 11 בעלות בדיקתה שלה מאחר שגם למערערת יש אינטרס שהמשיב יוכר כאבי הקטין, כיוון
- 12 שתלויה ועומדת נגד המשיב תובענה למזונות הקטין.
- 13 35. ב"כ המדינה הבהירה את האמור בתגובתה הכתובה וחידדה כי בבדיקת האם, הקטין
- 14 והמשיב מוודאים כי מדובר ב"ילד הנכון" וכן מגבירים את מידת הדיוק של תוצאות בדיקת
- 15 האבהות. היא הסכימה כי "בדיקה משולשת" איננה בדיקת האם, האב הנטען והילד (כפי
- 16 שנטען בכתב התגובה), כי אם שלוש סוגי בדיקות שונות שהתפתחו עם השנים (בדיקת
- 17 אנטיגן סוג הדם ABO, בדיקת סיווג רקמות HLA ובדיקת חומצות גרעין DNA). לדבריה,
- 18 בדיקת המערערת נועדה אך להגביר את אמינות תוצאות בדיקת האבהות; אין למדינה כל
- 19 עמדה לגבי זהות מממן הבדיקות, אולם אין באפשרות המדינה לממן או לשאת בחלק
- 20 מהתשלום, הן מאחר שישנן אלפי בדיקות אבהות בשנה והן מאחר שלשיטת המדינה,
- 21 המקרה דנן הוא תולדה של מחדל הצדדים שלא פעלו בשנה הראשונה להולדת הילד, ולא
- 22 רשמו אותו ברשות האוכלוסין או בקונסוליה ישראלית בחו"ל.
- 23 36. לשאלתי במהלך הדיון, מדוע לא להקל על האם והקטין ולבצע את הבדיקה בבית חולים
- 24 רמב"ם בחיפה במקום בבית חולים שיבא במרכז הארץ, השיבו ב"כ המשיבים כי המעבדה
- 25 היחידה בארץ שמקבלת דגימות רוק מקונסוליות בחו"ל (כפי שהמשיב אמור לבצע) היא
- 26 המעבדה של בית חולים שיבא.

דיון והכרעה

- 27
- 28
- 29 37. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור על נספחיה, בתגובות המשיבים ובתיק קמא וכפי
- 30 שציננתי בתום הדיון שהתקיים ביום 4.3.21, החלטתי ליתן רשות ערעור בבקשת רשות

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-12-43037 פלונית נ' אלמוני ואח'

- 1 הערעור דנן, לדון בבקשה כבערעור ולקבל הערעור במתכונתו המצומצמת, בשאלת מימון
2 בדיקת המערערת.
3 להלן אפרט את נימוקיי.
- 4 38. ראשית אציין כי ב"כ המשיב לא דייקה בטענתה, כי המערערת כלל לא התייחסה לשאלת
5 המימון בכתב טענותיה. אמנם, לא מעט מטיעוני המערערת התרכזו בשאלת אי הסכמתה
6 של המערערת לעצם ביצוע הבדיקה הגנטית, אולם ישנה גם ישנה התייחסות המערערת
7 לעניין המימון, השזורה לאורך כתב הטענות בבקשת רשות הערעור – ראו למשל,
8 התייחסותה לפגיעה בכיסה של המערערת ברישא כתב הטענות; וכן סעיפים 12-13 לכתב
9 הטענות, במסגרתם המערערת מתנגדת להשתתף מימון הבדיקה עליה.
- 10 39. בכך אין ספק כי שאלת המימון היא חלק בלתי נפרד מטענות המערערת בבקשת רשות
11 הערעור דנן.
- 12 40. כן יש לציין כי המשיב עצמו, שם את הדגש בתשובתו לבקשת רשות הערעור לגבי עניין
13 המימון, תוך שטען בתגובתו כי המערערת נוקטת בהליך דנן בשל העניין הכספי. לא זו אף
14 זו, הגדיל המשיב וטען בתשובתו דנן כי אף בבית משפט קמא רוב טענות המערערת נסבו
15 סביב עניין המימון והכסף (ראו למשל סעיפים 6 ו-8 לתשובתו).
- 16 41. במהלך הדיון בפניי, הסכימה המערערת לחזור בה מטענותיה לעניין בירור אבהות המשיב
17 בדרך של שמיעת ראיות. בכך צומצמה המחלוקת בין הצדדים אך לעניין מימון בדיקת
18 המערערת (כדרישת המדינה). בכך לטעמי תרמה המערערת תרומה של ממש לחיסכון בזמן
19 שיפוטי, בזמנם של הצדדים ובעיקר בזמנו וטובתו של הקטין, שכן ככל שיקדים המשיב
20 להירשם כאבי הקטין, כך ייטב המצב עבור הקטין.
- 21 42. לאחר ששמעתי את הצדדים הגעתי למסקנה כי נטילת בדיקה מהמערערת, בהיותה אם
22 הקטין (ועל כך אין מחלוקת), נועדה לשמש אך לבחינת אבהותו של המשיב כלפי הקטין.
23 הרי כאמור היא כבר רשומה כאימו של הקטין במרשם האוכלוסין בישראל.
- 24 במילים אחרות, בדיקת המערערת היא חלק בל ינותק מבדיקת האבהות של המבקש.
25 ודוק – לא מדובר כאן בשתי בדיקות שונות – אחת שתשמש את המערערת והשנייה
26 שתשמש את המשיב; שתי הבדיקות (למעשה שלוש, יחד עם בדיקת הקטין) נועדו למטרה
27 אחת, והיא קביעת אבהותו (או אי אבהותו) של המשיב כלפי הקטין.
- 28 43. לאחר שהגענו למסקנה דלעיל ובהתאם לה, אני קובע כי יש הצדקה שבעלות בדיקת
29 המערערת יישא המשיב, וכך אני מורה. זאת, בנוסף לנשיאתו בעלות בדיקתו שלו ובדיקת
30 הקטין, כפי שנקבע בבית משפט קמא.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-12-43037 פלונית נ' אלמוני ואח'

1 לבסוף אציין כי שוכנעתי מנימוקי ב"כ המשיבים, כי בלית ברירה על המערערת לנסוע עם
2 הקטין למעבדה הייעודית בבית החולים בשיבא על מנת ליתן שם את דגימותיהם; זאת
3 נוכח התמונה העובדתית שהובאה בפניי, לעניין מקום ביצוע הבדיקות וכפי שהוסבר בדיון.

4

5

סוף דבר

6 בהינתן כל אלה אני מורה על קבלת הערעור (במתכונתו המצומצמת) כאמור בסעיף 43
7 לעיל.

8 שוכנעתי לא לעשות צו להוצאות, למרות קבלת הערעור במתכונתו המצומצמת.

9 העירבון שהופקד בתיק יוחזר למפקידו, בין אם ישירות לידי המפקיד ובין אם באמצעות
10 ב"כ המערערת.

11

12 המזכירות תשלח פסק דין זה לצדדים ותסגור את התיק.

13

14 פסק דין זה מותר לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים וכל פרט מזהה אחר.

15

16

17

18 ניתן היום, כ' אדר תשפ"א, 04 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

19

20

21

חננאל שרעבי, שופט

22
23

חתימה